

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шлади. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зал.
Чвертьрічно 12-00
Піврічно 20-00
Річно 35-00

ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці І долар Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. Франції 7-00 зал., Німеччині 7-00 зал., Швейцарії 8 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7-00 зал., Австрії 7-00 зал. Залив адреси І зал.

Рік LII.

Телеф. Редакції: 23-41.
Друкарні: 23-28.

В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

Купуйте Д. Дорошенка: ІСТОРІЮ УКРАЇНСЬКОЇ ГЕТЬМАНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ 1918 р. 510 стор. 45 ілюстрацій.

Хто любить свою жінку й свої діти,
для кого не є байдужою будучність рідні і
його власна, той складає свої ощадності в
Кооперативному Банку „ДНІСТЕР“
у Львові, вул. Руська ч. 20.

Центральний Кооперативний Банк
„Краєвий Союз Кредитовий“

у Львові, Ринок ч. 10 (ч. телефону: 433. — Конто
Почтової Шляди ч. 143.367).

як Центральна Каса українських кооперативів
приймає вклади ощадності, забезпечує їх у
твердій валюті та поміщує у наших коопера-
тивах, щоби піднести господарський розвій укра-
їнського народу.

Д-р Михайло Тимчук
лікар заграничних клінік

спеціаліст внутрішніх недуг і фізіології
тепер у ТЛУСТІМ, повіт Заліщикий
лічить сухоти (початкові і в найвищому степені
розвою) та переводить щілення проти сухі
у новородів, дітей і дорослих.

Запаморочення пятирічкою.

Львів, 3. січня 1931.

З кінцем 1930 р. минув другий рік реалізації відомої господарської пятилітки у СРСР. Як звичайно так і цим разом роблять комуністи підсумки дволітніх її досягнень та розглядають, затверджують і хвалять заздалегідь заготовлені пляни продовжування пятилітки у 1931 р., як третьому з черги році її реалізації. Всесоюзна комуністична партія прийняла ще 19 грудня 1930 р. т. зв. „народно-господарський плян на 1931 р.“, де між іншими постановами є і резолюція про сільське господарство, в якій читаємо: „Забезпечити в 1931 р. охоплення колективними господарствами для України (Степ), Північ Кавказу, Дніпрові Волги, Сер. Волги (Заволжжя) пересічно не менше, як 80% селянських господарств, що означає для цих районів завершення в основному суцільної колективізації і ліквідацію куркульства як класу. Для інших зернових районів — Сибір, Урал, Україна (Лісостеп), Казахстан (зернові райони), забезпечити 50% колективізації селянських господарств. Для споживчої смуги щодо зернових господарств 20—25%“.

Попри те появились ще й інші вимовні постанови верховних органів тієї партії про господарські пляни на 1931 р. А з них найхарактерніші про „постачання мяса й городини“. Минулорічна форсовна і насильна колективізація дала між іншим ті наслідки, що вже на самім початку 1930. не стало в СРСР омасти, мяса і городини. Не менше круто було з хлібом. Протягом цілого року видавано всі споживчі продукти по карточкам в дуже обмеженій кількості. Такий стан триває досі і триватиме далі. Особливо дімаючи відчували всі радянські міста недостачу мяса та товщу. До такої мясної й товщової кризи дійшло тому, що в часі комуністичного запаморочення від колективізації селян масово вибивали худобу, щоби її не віддавати колективам. Тому ті більшовики мусіли зайнятися дуже пильно і „розв'язанням мясної проблеми“. Вони зорганізували 128 господарств, очевидно державних, об'єднаних у т. зв. „Скотоводи“, що поставили собі за завдання постачання тучної худоби на радянський ринок. На основі заздалегідь уложеного пляну має „Скотовод“ у 1931 р. довести череду рогатої худоби до 2,800,000 штук. Попри „Скотовод“ покладано у минулому господарському році до життя ще й т. зв. „Свиновод“, що має в 1931 р. довести свою череду до 1,000,000 штук свиней, і накінець „Вівчовод“, що в 1931 р. має довести своє стадо до 4,400,000 штук овець. Попри те на т. зв. „Фармах робітничої кооперації“ мають довести стадо свиней-маток до суми 130,000, а свиней на годівлю до цифри 1,200,000 штук. Всі ці мясо-продукційні установи об'єднані в центральні „Союзмясо“. У 1931 р. мають ці об'єднані установи довести до того, щоби „мати змогу цілком забезпечити постачання мяса“.

Досі постачання мяса і ярини (її доставляв „Союзплодоовоч“) мали саботувати „контрреволюціонери“ і тому названі установи не виявлялися як слід з своїх завдань. У 1931 р. справа піде краще, бо минулого року, як довідуються з постанов партії, у „Союзмясі“ та „Союзплодоовочі“ розстріляно аж 48 спецконтрреволюціонерів. Яловом, мясо буде, але треба на нього дешо додати, аж виросте худоба.

Обидві об'єднані установи центральних органів і зв. всесоюзна комун. партія є альфою

й омегою всякої господарської мудрости на 1931 р. і для всіх комуністичних діячів у Радянській Україні. Вже й Центр. Комітет КП(б)У видав свої постанови про колективізацію, які є фотографією московських. Різняються вони від московських хіба тільки тим, що коли тамтє мають загальний характер, то ці містять у собі ще й інструкції для місцевих колективізаторських органів влад. В останніх днях грудня 1930. відбулась у Харкові третя сесія Всеукр. Центрального Виконавчого Комітету Рад, на якій теж усе вертілось біля постанов московського центру компартії. Виголосив на цій сесії велике експозе голова харківського уряду Чубар. Він говорив про все, але найбільше про великанські, мовляв, успіхи пятирічки. „І жак бере — казав він — тих учених, які турбуються про розвиток капіталістичного ладу, бо вони вже зрозуміли, коли на одній шостій частині земської кулі, тобто в Союзі Рад. Соц. Республік здійснять пятилітній плян, що означає перемогу соціалізму, то з цього повстає велика загроза для існування капіталістичного ладу в цілому світі“. Отже говорить він про пятирічку дуже самопевно. В іншому місці своєї промови казав Чубар ще й таке: „Коли по всьому світі росте безробіття, коли в капіталістичних країнах не вистарчає робітної сили, то у нас безробіття зліквідовано, у нас

3 польської преси.

Англійсько-польський голос.

Варшавський „Курер Поранні“ був колись одним із найповажніших польських щоденників демократичного й ліберального напрямку. М. ін. саме „Курер Поранні“ був газетою, в якій появились голосні статті Пілсудського й розмови з ним, тоді, коли цей останній був фактичним лідером польського ліво-демократичного табору. Однак від часу, коли та газета перейняла на себе роль вірного трабанта санації і своєю вірністю для нової влади і нового режиму почала виявляти у щораз більше розхристаній формі, від того часу протягом несповна п'яти літ впала до ряду варшавських найменше цікавих і найменше читаних газет. Будь-що-будь надзвичайно симптоматичною є погослодка, яку вже реєструє навіть польська преса, що „Курер Поранні“ і його вечірні видання „Пшегльонд Вечорні“ мають перестати виходити — просто закритися або „фузіюватися“ з якоюсь новою національно-пресовою імпрезою, той самий „Курер“, який чейже виходить уже — 55. рік і якого видавець Фризе належав до найбільших фінансово-пресових потентатів!

Цікава річ, що коли паде рівень газети, то цей упадок позначається навіть на тих відділах, які, здавалось би, повинні бути ізольовані від загальної газетної недуги. Маємо на увазі закордонні дописи, які колись займали в „Курері Поранні“ мабуть найповажніше місце (поруч з ендецьким „Курером Варшавським“). Такий очевидний упадок бачимо по останньому дописі льондонського кореспондента „Кур. Пор.“, скритого за псевдонімом „Авгур“ — визначного співробітника поважного англійського журналу „Фортнайтлі Ревю“. У листі п. н. „Радянсько-німецький альянс найшли пропонування відгук у Льондоні“ („Кур. Пор.“ з дня 30. XII. 1930). Найшовся теж обширний уступ про Східну Га-

личину і льондонський „Авгур“ уважав, що життя у цій нашій країні рівнож належить до орбіти німецько-совітського альянсу. Очевидно, полемізувати з автором цілком безцільно. Обмежимося лише до буквального перекладу його висновків, на доказ, як працює польська пропаганда і як низенько впали закордонно-політичні огляди в підупавшій „Курері Поранні“:

„Таймс“, відомий у цілому світі з розважливості й вірності своїх поглядів, оголосив недавно вислали анкети, яку уладив його кореспондент в справі ситуації у Східній Галичині, де, як відомо, в останніх часах польський уряд був змушений вжити строгих репресійних засобів проти провідників сепаратистичного українського руху.

Східна Галичина є крім, положенням на захід від північних Карпат і Румунії, якого населення складається з около двох мільонів поляків і майже трьох мільонів українців та пів мільона жидів. Те, що ділить поляків і українців, не є питання расових різниць, — одні і другі є слов'янами, — лише приналежність до різних віросповідань римо-католицької церкви. Анімозії поміж обома народами існують від віків. Уряд маршала Пілсудського є прихильний щодо надачі українцям ширшої автономії, але ситуація комплікується тим, що з другого боку границі існують Радянська Україна, безперервною логікою інтриг і центрів протипольської пропаганди, які мають свій осідок також у Берліні і Відні.

Скільки разів траплялось, що польсько-українські відносини в Галичині ставали кращими, екстремісти ззовні анжикавали провокаційні замішки задля нового загострення положення.

В що осінь — саме з причини, на які ми

Гріх супроти молоді.

Про викинення Української Студ. Громади у Варшаві на вулицю.
(З круга студентства.)

В перших днях грудня м. р. в житті української молоді міста Варшави стався факт, який не відіб'ється голосним відгомном серед українського студентства і в Польщі, і за кордоном. Річ у тому, що Управа Української Студентської Громади у Варшаві дістала від Товариства Допомоги, на чолі якого стоїть „відомий“ професор Роман Смаль-Стоцький, лист, котрим агадане товариство винувало у спосіб якнайбільш рішучий доміну для Громади в „Українському Студ. Домі“, мотивуючи свій поступок нібито поширенням та ремонтом інтернату.

Сам підрезати, що Управа лист цей отримала в суботу ввечері, коли мала відбутись одна з чергових традиційних збірок Громади. Коли жні студенти, нічого про цей лист не знаючи, почали з'являтись на сходинах, адміністрація до му намагалася силою нікого до помешкання не пустити.

Українська Студентська Громада уважає за свій обов'язок познати до відома ширшого загалу Українського Громадянства отсе: Ще від часу уступлення в Товариства Допомоги п. ректора І. І. Дієвського Українська Студентська Громада стала помічати дивну зміну у відношенні Товариства Допомоги до У. С. Г. В цілій низці розмов представників Громади з новим головою п. Романом Смаль-Стоцьким, п. Чикаленком та іншими виявилось, що товариство, репрезентоване зазначеними особами, йдучи в розріз зі своїм безпосереднім завданням, домагається від Управи У. С. Г. чогось в роді окремої політичної декларації, яка б могла забезпечити співпрацю Товари-

ства Допомоги з нашою студентською організацією. Коли Громада, як товариство професійне і суто-допомогове, такої декларації п. Романові Смаль-Стоцькому та іншим чинникам Товариства Допомоги дати, річ прозвучала, не могла, тоді на Українську Студентську Громаду розпочався генеральний наступ; перший етап цього наступу — це ціла низка провокаційних чутків, якими деякі особи намагались скомпромітувати Українську Студентську Громаду, приписуючи їй назву організації збільшовиченої і таке інше. (Про це в своїй часі було спростування в „Ділі“). Другий етап, етап наразі останній, це позбавлення Української Студентської Громади права користання з помешкання в У. С. Д.

З усього того бачимо, що агадане умотивування в листі Товариства Допомоги (щодо ремонту інтернату), в якому останнє винувало нашим студентам помешкання, є цілком неслухним і дуже неfortunно вдуманим претекстом, тим більше, що до поширення інтернату Т-во Допомоги, здається, і не думає приступати. Управа Української Студентської Громади у Варшаві застосувалась до листа Товариства Допомоги і в про хвилину підняла нове, власне, незалежне помешкання. Але на цьому не кінець! Українську Студентську Громаду викинули на вулицю! Українську молодь, майбутніх громадських провідників, позбавили можливості сподобно розвиватись! Нехай опінія старшого громадянства і студентства осудить поступок тих, що поповнили цей гріх супроти молоді.

—о—

МИЛО ДО ГОЛЕННЯ „ТЛЕН“

дорганує якістю найліпшим закордонним милом, а рівночасно є від них кількакратно дешевше.

Ревізії й арештування.

Львівщина.

З Дмитрових, пов. Львів, пишуть нам: 23. грудня м. р. порекомендували вже третю ревізію у гр. Голода Томи, голови місцевої чл. „Прогресу“. Тим разом шукали за бомбами, які буди тоби мав зробити його син Роман, студ. політехніки, і мав дати їх своєму батькові до переходу на нову квартиру. Нічого очевидно не пайдено, а на міліційні скавав командант, щоби Тома Голод подав доповідку перед суд на „розсудовані фальшиві гроші“. Коли п. Голод звернувся до команданта із запитом, хто має бути тим доповідником, то командант, заслонюючись урядовою таємною, не відповів нічого.

Волинські діячі за ґратами й досі! Нас поміняють з Луцька, що заарештовані ще 27. XI. українські діячі в Луцька: пп. В.

Островський, Ол. Ковалевський, Ів. Власовський та Ів. Бондарук, ще в досі сидять у лудській в'язниці. Перша справа з обвинувачення за „передвиборчий терор“ і ін. на внесення слідчого судді уморена; тоді щоби немилых собі людей позбавити волі надалі, їх обвинувачують у новій справі, ще більше абсурдній, але й не менш провокаційній, а саме — ні більше ні менше, як у шпionажі на користь СРСР. Слідство веде оточений суддя Кайнерт. Добре поінформовані кажуть, що доля цих наших діячів щодінь часу, протягом якого мають бути уявлені, залежить від адміністративних чинників. Деякі в цій справі могли би сказати і такі панове, як П. Певний, Богуславський і в-р.

ВИВІЗЛИ НА ВОЛЮ.

Дня 22. XII. 1930 вийшов на волю з бережанської тюрми Мирозлав Возняк з Підгаєць, котрий просидів там 9 тижнів. Сидять іще: Ярослав Сена, Вол. Пилипівський, Мих. Шилловський, Вас. Колодницький в Березанях і Стефан Бокало в Станіславові. Всім їм закладають в'язниці з 5 38 і 59 і підпає д-ра Станіслава Книся в Угрюмові

Володимир Букшований

сотник У. Г. А., професор Консерваторії, помер дня 1. січня 1931 р. по короткій і тяжкій недугі.
Похоронка відбудеться дня 3. січня 1931 р. в год. 2-й пополуночі в каплиці Анатолі на Явиське кладовище, на якій запрошують знайомих і товаришів горько прибіли

ОСТАННІ ВІСТІ

ПОБИВ ЛІКАРЯ.

Лікар д-р Ярослав Гинялевич іхав 1. січня санками з Левандівки до міста. На Богданівській вулиці вступив на санки Лавр. Сидір із Богданівки та побив лікаря без причини.

ВЛОМ НА ПОЧТІ.

Дня 1. січня невідомі люди вломались до поштового уряду в Радимі, розбили касу та забрали 30 тисяч готівкою і неустійному досі скількисть поштових марок.

ВИБУХ У ЛАЗНІ.

Дня 1. січня ок. год. 5. пополуночі в Городищі вибухнув паровий котел у ритуальній лазні жидівської віросповідної громади. В лазні було щось 20 жінок. Згинуло 3 жінки і 3-літній хлопчик, 10 жінок в тяжко ранених, а кілька легко. Стан 10 ранених безнадійний. Вибух розширив тем палача Никифорука. У шпиталі померло ще 4 жінки, так що разом в 8 жертв.

СЛІДСТВО ПРОТИ МАЙОРА КУБАЛІ.

У зв'язку з вісткою, буцімто слідство проти майора Кубалі здержано повідомляють, що слідство недовіть далі, а навіть поширили його.

ОЛЕКИ з Бородайкевичів Вітошинської

перевезено дня 29. грудня 1930 р. з Івано-Франківська до Львова і везено дня 30. грудня 1930 р. на вітний святинок до власного гробу на Личаківському цвинтарі. — В. Ів. П.

З огляду на дотеперішні висліди про уморення саїдства не може бути мови.

ЗАМЕРЗЛИ.

Літа сніговія засяючили по дорозі біля села Стрільче Вол. (пов. Здобувів) сотника Івана Січуку. Він замерз. Такаж доля стрілула біля села Баряки (пов. Рівне) капітала КОУ-у Ст. Арцишевського. У рівненському повіті біля села Франівка найшли тіло 20-літньої Агриппи Чернюк, що теж замерзла.

ПОС. ЛІБЕРМАН НЕ ЗМІНЮЄ ВІРОСПОВІДАННЯ.

Варшавський бруківний „Експрес Поранки“ подав був чутку буди то би пос. Ліберман поїхав до Познаня до кард. Габонда, щоби зміни ти віросповідання. У зв'язку з тією неправдивою чуткою подають, що в цьому було лише стільки правди, що пос. Ліберман іще підчас побуту в Бересті просив команданта тюрми, щоби йому прислали священника. Цього його бажання не сповнили. Пос. Ліберман просив тому, бо чувся фізично так погано, що думав, що вже приходить йому кінець і хотів порозумітись з якоюсь людиною споза тюремних murів. Такою людиною міг бути лише священник і йому пос. Ліберман хотів виявити свої бажання. Відколи пос. Л. вийшов із тюрми, лічитьсь в Отвоцьку.

ЗЕМЛЕТРУС БІЛЯ ВІДНЯ.

Дня 1. січня рано в Бадні біля Відня відчуту сильний землетрус у південнім напрямку. Землетрус тривав 1 секунду, причому чути було лоскіт. Швід не було.

АНГЛІЯ ПРОВОДИТЬ НА СЕСІЇ РАДИ Л. Н.

Міністр закордонних справ В. Британії Гендерсон згодився на німецьку пропозицію прийняти головуство січнєвої сесії Ради Ліга Націй у заступстві німецького міністра д-ра Куріюса. Д-р Куріюс проводить це тразнєвою сесією.

ОКУЛІСТ-ОПЕРАТОР

Д-р Л. Максимонько

О. секундер Загального шпиталю у Львові, приймає в очках медугах від год. 10-12 і від 3-5 попл. Львів, підвале 7/1 (Будинок „Дністра“).

ПРОЦЕС УБИЙНИКА ГРУЗИНСЬКОГО МІНІСТРА.

З початком січня відбудеться в Парижі процес грузинського комуніста Панукавдзі, що убив бувш. міністра грузинського уряду Рамішвілі. Панукавдзі боронитиме відомий оборонець Шварцбард аде. Торе. Родина збитого аступатиме відомий французький політичний діяч Поль Бонкур.

ЧАБАН УБИВ БАРОНА.

У замку Грусенгаген (Мекленбургія) чабан заганяв в тавошній добір убив княземом власника лицарського д-ра барона фон Малацана. Підчас арештування чабан вистрілювався з револьверу.

СТРАЙКУЄ 150.000 ШАХТЯРІВ.

З Львовою повідомляють, що в копальнях Підкарпатської Валії страйкує 150.000 шахтарів. Власники копальнь виступили до уступок. Волє в за тим, щоби зі зменшенням годин праці обмі ляти платити.

БІЛЬШОВИКИ АРЕШТУВАЛИ РАКА-МИХАЙЛОВСЬКОГО.

З Риги повідомляють, нібито ДПУ в Мінську арештувало бувш. білоруського посла польського союму Рака-Михайловського. Вік свого часу переїхав до Мінська з пос. білоруської Громади Тарашкевичем і Мятлою. ДПУ закло Рака-Михайловському, що підчас польсько-білоруської війни належав до білоруської військ. комісії та що працював у польській оборонній. У зв'язку з його арештуванням приїхав із Києва до Мінська бувш. посол польського союму Базін, який буцімто має подробиці про біл. діячів, що є на услугах держави.

ІНЖИНИР УБИВ ПЕКАРЯ.

У Варшаві інженир Ів. Воляк убив власника пекарні Фр. Більського. Ів. Воляк, львовлянин, брат асистента львівської політехніки, після мандрівки по світі приїхав у 1928 р. у Варшаву та тут приступив як співзасн. до пекарні Більського з більшою сумою грошей. Більський не хотів списати з ним умови та не віддавав грошей. У суперечці Воляк застріляв Більського. Воляка арештували. При ньому найшли пашпорт із поворотною візою до Америки та відозвою візою до ГРСР.

Виключний склад ГАБРІЄЛЬ СТАРК

Львів, пл. МАРІЯНСКА, ч. 11.

ВІДГУКИ ДНЯ.

ПІД СВЯТА.

Передсвяточний час для журналіста, фейлетоніста і загалом для „опіреного“ заробітчанця, це так жинива для господаря. Нема часу і в голову потіхатися. Ще якби кожний працював тільки в одній часописі. Тамчасом у нас можна працювати тільки в одній деннику, бо тільки один є, але в інших часописах: пів-одно і дво-тижневиках можна працювати і на три руки. Нарікань навіть на це один зредукований шестокласіст, бо до якої редакції не зголосився — всюди казали йому, що нема місця.

Але річ не в тім, скільки кожний журналіст має посади, навіть не в тім, скільки має соборної плати, а в тім, скільки він мусить перед кожним святами сподити „святоточних кавалків“, щоб вдержатися через дальших три місяці на своїх посадах.

— Памятай, на позавтра святоточну статтю! — каже один шеф чи один „технічний“. — Може бути коротка, але щоб... знаєш... така трохи „сердцепитательна“. В свята люди люблять, щоб їх шпало за серце.

— Вірш в? — стрічає другий.

— Вірш?!... Тиж мені не згадував!

— Сам знаєш, що свята потребують вірша.

Нациши, ти то вмієш... Навіть не конче про Різдво. Може бути про зиму, якась ремінісценція з війни, тільки не еротика... Хіба, що святоточна.

В третій редакції ві про статтю, ні про вірш не згадують. Ї там співробітники, що вгадуть і одно і друге. Зате посуха там на малій і великій фейлетон.

— Ти привіс малий фейлетон? Дуже добре, зараз піде на машину. Але, бієся Бога, давай великий, бо ми замикаємо число.

— Не маю великого.

— Ну, то напиши.

— Про що?

— Перед Різдвяними Святами і питає про що! Завтра конче дай.

Колиб так свята і Різдвяні і Великодні приходили раз на п'ять літ! Відпочав би ум по тих усіх „світах“, „яликах“, „вертепах“ і „перших вірках“, „даронах-передаронах“, „писанках“ і „гагілках“, які творять кончену декорацію всіх святоточних писань. А так: що-року і що-року — аж сум бере.

Сядеш писати статтю про Різдво...

„Різдво — це свято мира і любови, свято родини і дітей. Забувається провини, образи, непорозуміння. Коли блисне перша зірка, снідає рідня до Святої Вечері. Ні одна хмарка не затемнює погідного неба сімї. Та не тільки рідня! Цілий, великий, сорок п'ять мільйонів...“ гов!

СПОРТ

З Карпатського Лещетарського Клубу

В неділю 4. і. ц. р. відбудеться прогуляка КЛК в околиці Куртомівка-Голоско. Збірка коло янівської рогацьки, останній перестанок „3“, в год. 9.30. В разі відлеги прогуляка не відбудеться.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Володимир Букшований, 5. поручник УГА, в останньому часі член оркестри міського театру у Львові, помер внаслідок комплікацій, спричинених грипою, по двох днях недуги в четвер 1. ц. м. в год. 11. передпол. Вістка про несподівану смерть у силі віку бл. п. Вол. Букшованого, найкращого товариша і широкого друга, викликала у всіх тих, що його знали й цинили, ширий жал. В. Й. П.

Д-р Григорій Гарматій, лікар у Теребовлі, помер скоропостижно на удар серця дня 29. XII.

Адже це вже було десь написане? Може навіть і самим автором... Треба інше... Пише раз, другий, врешті за третім виглядає, що дуже оригінально. Віршу і сорок п'ять мільйонів ліній, бо мусів. Стаття появилася, а публікації за сотика. Кожна стаття починається від вірки, а вінчиться сорок п'ять мільйонів!

А вірш...

„Соло закутане в снігах

На шибках сія мороз

Ось вістка вибігла на шлях

Що родиться Христос“.

Банальне. Римі старі, але в тема не нова.

„Там в Вифлемі

Ангели неармі“.

Не можна! За „неармі“ попаде у „Кутос мови“, а такий випадок до посади не помагає.

„Там в Вифлемі

Ангели невидні“.

Добра рима до „невидні“ бузоб „лидні“, але як тут зараз на потягу з ангелами звичувати. Напише врешті ще інше, а шеф тільки головою покрутить.

— Це перерібка в Лепкого?

Богу дякувати, що приймає...

З великим фейлетоном теж не ліпше.

Коли автор служив при війську, то ще два три найвище чотири рази обженеться споминами „Було то на Монте Сан Габрієлі“.

Або:

„Нас дали на відпочинок до румунського сілця Брахашті...“

Або:

„Галицька Армія відступала на Одесу...“

Але врешті всі спомина виписані, не тільки військові а й цивільні. Нові часи не дають загалом святоточних споминах. Хіба силі і плач а потім пиш про те сидження і про той плач.

Я цього року не мав багато роботи. Так якось зложилось. Написав я всього-навсього два великі і три малі фейлетони, одно менше і одно більше оповідання, два вірші і одну статтю. Хто не вірить може переконається, бо все це підписане і появиться в Галичині. Підписував я їх ще в тому, бо маю оправдану надію щодо поміщення мого назвища в Укр. Вицільованні (перекладуши дотеперішні аштині). Тільки статті не дозволили мені підписати, бо — мовляв — моя стаття ліпше виглядає без мого підпису. Вірші!..

Адже знаю багато людей, яких підписе багато краше виглядає без статті, як зі статтею.

Написавши всі святоточні замовлення, я відітнув. Може якийсь час не думати про свята. Але тільки якийсь час.

Ще тиждень, ще два, ще може місяць і треба братися за Великдень.

Галактіон Чіпка.

ДІКАР

Д-р Остап Прийма

змінив мешкання і ординує

Львів, ГЕГМАНСЬКА 22. Тел. 61 50

1224

Відомості на довід на перенесення хреста не довели до вічного, а що староство раз-у-раз грозило новими репресіями, то відновлений ґрунтовно хрест перенесено на давнє місце і супроти того відпада можливість будови читальняного дому на купленій площі. Противники освіти нашого селянства осаджували своє.

На судовій розправі відчитано адміністраційні зізнання віста Скальського і судові зізнання тром позитиванта Гжегожа Секоновича (поляка) — оба неправдиві і тенденційні, з яких виходило, що о. Карпінський робив все з розумом на перебір властям і давав прикази робити так і іншим засудженим. Суд не допустив ніяких нових доказів, затвердив оречення щодо вини, а тільки знизив кару — о. Карпінському з 200 зол. згідно 14 днів на 80 зол. або 8 днів арешту, а трьом селянам зі 100 зол. або 10 днів на 30 зол. згідно на 3 дні арешту. Тому, що в даному випадку є повний брак ества, якогонебудь каригідного чинику — а зокрема декрету про охорону пам'ятників — оборонець обвинувачених пос. д-р Баран зголосив касацію до Найвишого Суду.

Цікаво, що у всіх інших випадках польські круги старіються якраз усувати всюди пам'ятки до хрести знесення панщини. А тут було інакше.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Беликий Міський Театр:
Субота, 3. січня, година 7.30 вечором
„Аїда“
Неділя, 4. січня, год. 3.30 Казка-опера для дітей „Джас і Мгадус“; год. 7.30 веч.
„Нін у Сан-Сеовантін“.

Театр Ризнородностей (в Нар. Домі):
Субота, 3. січня, год. 7.30 вечором
„Нова подружка умика“
Неділя, 4. січня, год. 7.30 вечором
„Добрий вока Швейк“.

Малий Міський Театр:
Субота, 3. січня, год. 7.30 вечором
„Перфукі жоді жини“
Неділя, 4. січня, година 3.30 попоз.
Перша пані Сельб; год. 7.30 вечором
„Саміла у Савой“.

Театр Новин (в саді кіна „Кольосей“):
Субота, 3. січня, година 8 вечором
„Не даймосі“ новорічна ревія, цини знизилі
Неділя, 4. січня, год. 4 і год. 8. веч.
„Не даймосі“.

Кіна.

АПОЛЬО: Звукова фільма „Капітан Крес“ (Джон Бермур)
ЛЕНА: Звукова фільма: „Іванко Мушкет“ (на осн. Фердинанда Гетла)
МНРУСЕНЬКА: Звукова фільма: „Невполад співаюче місто“ (Келуза, Бріс Геллі)
ОМАН: Звукова фільма „Розкоші небезпечні“ (Гар. Лібона)
ПАЛІ: Весільний марш

ПАЛІЯС: Звукова фільма: „Король джазу“.

ПАСАЖ: „Володар діамантів“. Звуков. додаток і комедія.

ПРОМІНЬ: „Липарі кохання“, і виступ гуроніста Журалського.

ФІЛМОРИННА: Танцюристи (Дозьорес дель Рю).

АМЕРІ: Порвані струни (Франческа Вертіні).

СТІПЕБЕ: Гробиння кохання. Христ, зісниківна (Лія Мара).

УПІХА: „Загибів зі Сходу“.

Програма радіо.

Субота 3. І. 1931.

Варшава (1411,7) 17.00 Богослуження
Вільна. Гельсінґфорс (221,4) 18.35

Спі. Лондон (356,3) 18.15 Танцювальна музика. Талін (401) 19.05 Радіооркестра. Берлін (4.9) 19.30 Програма для молоді. Харків (456) 19.00 Артистичний вечір. Стокгольм (435,8) 18.00 Музика. Рим (441,2) 17.00 Концерт. Прага (486,2) 20.00 Концерт. Вруцеллі (50,5) 21.15 Концерт. Відень (510,2) 17.15 Твори Моцарта. Москва (1481) 12.00 Концерт.

Неділя 4. І. 1931 р.

Варшава (1411,7) 12.15 Музичний ратон. Гельсінґфорс (221,4) 12.00 Богослуження. Буарешт (394,2) 11.00 Радіооркестра. Берлін (419) 8.15 Богослуження. Рамстра. Варшава (419) 8.15 Богослуження. Прага (486,2) 13.00 Радіоантент. Прага (486,2) 14.12 Німецька акадмія Відень (516,3) 12.00 Камеральна музика. Будапешт (530,5) 21.30 Солости. Харків (426) 18.00 Музика. Москва (1481) 13.00 Концерт.

